

Arrest

nr. 154 436 van 14 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 april 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 mei 2015 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die loco advocaat C. MANDELBLAT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 april 2015 treft de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de eerste bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

*“De heer, die verklaart te heten:
(...)”*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

uiterlijk op 02/04/2015.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1 :

- *8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;*

Artikel 74/14:

- *artikel 74/14 §3,3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart - PV nr HV.61.L9.001284/2015 opgesteld door politie Druivenstreek

1.2. Eveneens op 2 april 2015 legt de verwerende partij een inreisverbod op.

Dit is de tweede bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer:

(...)

wordt inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

*voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen*2', tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

De beslissing tot verwijdering van 02/04/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard meteen inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*
- *2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Betrokkene werd betrapt op zwartwerk. Reden waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

- *voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan*
- een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd*

Betrokkene werd betrapt op zwartwerk geen arbeidskaart/geen beroepskaart - PV nr HV.61.L9.001284/2015 opgesteld door politie Druivenstreek. Reden waarom hem een inreisverbod van 2 jaar wordt opgelegd “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in wat kan worden beschouwd als een enig middel de schending aan van de artikelen 7, 61/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht het middel als volgt toe:

“A. Remarque liminaire

La décision d'interdiction d'entrée fait expressément référence à l'ordre de quitter le territoire : « la décision d'éloignement du 02/04/2015 est assortie de cette interdiction d'entrée »

Par conséquent, le présent recours vise les deux décisions attaquées car elles présentent un lien de connexité entre elles.

B. Ordre de quitter le territoire

En l'espèce, la décision attaquée est motivée comme suit:

« Article 7, alinéa 1 :

- 8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet ;

Article 74/14 :

- Article 74/14 §3,3° : le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public. Pas de permis de travail/Pas de carte professionnelle – PV n°HV.61.L9.001284/2015 rédigé par la police de Druivenstreek. »

L'article 7 de la loi du 15.12.1980 stipule que :

« Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre ou son délégué peut donner à l'étranger, qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, un ordre de quitter le territoire dans un délai déterminé ou doit délivrer dans les cas visés au 1°, 2°, 5°, 11° ou 12°, un ordre de quitter le territoire dans un délai déterminé. »

Dans le cas d'espèce, la partie adverse n'avait donc pas une compétence liée de délivrer un ordre de quitter le territoire au requérant puisque l'article 7 alinéa 1 8° prévoit que le ministre « peut » donner à l'étranger un ordre de quitter le territoire dans un délai déterminé.

Or, bien que cette possibilité lui soit offerte, la partie adverse a manqué à son devoir de précaution et de minutie alors qu'elle a délivré cet ordre de quitter le territoire sans posséder pourtant de preuve tangible selon laquelle le requérant aurait effectivement travaillé en Belgique sans autorisation.

En effet, la partie adverse se fonde uniquement sur le PV de police du 02.04.2015.

Or, ce PV de police est intitulé « Catégorie I : témoins et victimes » ; il ne constitue dès lors pas un PV à charge d'un suspect.

Par ailleurs, le contenu de ce PV ne constitue pas une preuve formelle de ce que le requérant aurait effectivement travaillé au noir.

Comme il l'a expliqué à l'inspecteur de police, il a aidé un ami, membre d'une ASBL, à distribuer des tracts en soutien de la Guinée.

D'après les statuts de l'ASBL Guinée-Congo, en abrégé, AGCO, dont le Président est Ousmane Barry (comme mentionné par le requérant dans le PV de police), le but de cette association sans but lucratif est notamment de « créer une dynamique de solidarité entre les ressortissants de Guinée et de République démocratique du Congo vivant en Belgique,... » et d'organiser « la collecte d'habits et de médicaments envers les personnes démunies,... » (pièce 5)

L'on voit mal comment cette petite ASBL qui dispose de peu de fonds pourrait rémunérer chaque distributeur de tracts. D'ailleurs, d'après le rapport administratif envoyé par FedPol (pièce 6), le requérant n'a été intercepté qu'avec la somme de 150 € sur lui. Ce montant ne paraît pas déraisonnable et ne permet pas de soupçonner le requérant de brasser de grandes sommes d'argent en noir.

Par conséquent, c'est à tort et sans preuve que la partie adverse a considéré que le requérant a travaillé en Belgique.

Par ailleurs, il ressort du rapport administratif envoyé par FedPol que à la question « a-t-il été pris en flagrant délit ? », la réponse est « non ».

Et à la question « est-il victime de traitements des êtres humains ? », la réponse est « oui ».

Par conséquent, la partie adverse opère un renversement des rôles puisque le requérant ne doit pas être considéré comme un danger pour l'ordre public mais d'après les services de police, plutôt comme une victime.

C'est donc à tort que la partie adverse a fait application de l'art. 74/14 63, 3° en considérant que le requérant constituait un danger pour l'ordre public.

Enfin, il convient de constater que la partie adverse n'a nullement invoqué le fait que le requérant ne serait pas porteur des documents requis pour entrer et/ou séjourner en Belgique.

Le requérant, autorisé à séjourner de manière illimitée en Espagne, était toujours autorisé à séjourner en Belgique à la date de la décision attaquée.

En effet, il ressort du ticket de transport de la société « Mir Voyages » constituant la pièce 3 de l'inventaire que le requérant est arrivé en Belgique le 21.02.2015.

Le délai de trois mois durant lesquels un ressortissant d'un pays tiers résident de longue durée dans un Etat de l'Union a le droit de séjourner dans un autre Etat de l'Union n'était pas encore expiré à la date du 02.04.2015 et ce, conformément à l'art. 61/6 de la loi du 15.12.1980 et à la Directive 2003/109 du Conseil de l'Union Européenne du 25.11.2003 qui prévoit notamment que « Une fois acquis le statut de résident de longue durée, la personne intéressée a le droit à l'égalité de traitement avec les ressortissants nationaux, notamment en matière de: ... libre accès à l'ensemble du territoire du pays de l'UE concerné »

Enfin, il convient d'insister sur le fait que l'article 7 de la loi du 15.12.1980 prévoit que le ministre peut ou doit délivrer un ordre de quitter le territoire « dans un délai déterminé ».

En pratique, ce délai est soit de 7 jours soit de 30 jours. En l'espèce, la partie adverse n'a donné aucun délai au requérant pour quitter le sol belge puisqu'il était censé quitter la Belgique le 02.04.2015, soit le jour-même de la notification de la décision attaquée.

Sachant que le PV de police est daté également du 02.04.2015 et que le requérant a été entendu à 14h07, l'on voit mal comment il aurait raisonnablement pris des dispositions pour quitter le sol belge le même jour.

Partant, l'ordre de quitter le territoire est mal motivé au regard de l'article 7 précité et la partie adverse a pris cette décision de manière hâtive et de manière contradictoire avec les renseignements de la police et sans s'être mise au préalable dans les meilleures conditions pour apprécier sainement l'opportunité de la décision.

C. Interdiction d'entrée (annexe 13 sexies)

En l'espèce, la décision attaquée est motivée comme suit:

« Article 74/11 1er, alinéa 2 de la loi du 15.12.1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de deux ans parce que :

- L'obligation de retour n'a pas été remplie.

L'intéressé a été intercepté ce jour en flagrant délit de travail non déclaré sans permis PV n° HV.61.L9.001284/2015 rédigé par la police de Druivenstreek ; il existe par conséquent un risque de nouvelle atteinte à l'ordre public. Il existe également un risque de fuite, car il n'a pas d'adresse en Belgique. Compte tenu de ce fait, une interdiction d'entre de 2 ans lui est imposée »

Cette décision révèle également des erreurs de motivation.

Tout d'abord, aucun ordre de quitter le territoire n'a jamais été notifié au requérant précédemment. Il n'aurait dès lors pas pu remplir l'obligation de retour exigée dans l'unique ordre de quitter le territoire qui lui a été délivré puisqu'il lui a été notifié le même jour, soit le 02.04.2015.

Ensuite, en ce qui concerne la motivation liée au travail du requérant sans l'autorisation requise, il y a lieu de se référer à ce qui précède. La partie adverse n'avance aucune preuve de son affirmation. Rien ne permet donc de conclure que le requérant a travaillé en Belgique.

Il a uniquement aidé un ami en distribuant gracieusement des tracts, ce qui ne s'apparente pas à une activité rémunératrice de revenus.

Contrairement à ce qui est mentionné dans l'acte attaqué, d'après le rapport administratif envoyé par FedPol, le requérant n'a pas été pris en flagrant délit de travail. Le rapport précité ne laisse pas de doute à cette réponse puisqu'il mentionne « non » comme réponse à la question « a-t-il été pris en flagrant délit ? »

L'acte attaqué est donc erronément motivé.

Enfin, la motivation selon laquelle le requérant n'aurait pas d'adresse officielle en Belgique est également erronée. En effet, le requérant, a déclaré à l'inspecteur de police qui l'a auditionné qu'il résidait chez un ami chaussée de Vilvoorde 14 à 1020 Laeken.

Cette motivation est donc prise en violation de l'article 62 de la loi du 15/12/1980.

Il convient donc d'annuler également la décision d'interdiction d'entrée."

2.2. Artikel 7, eerste lid, 8° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt :

*“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.
(...)*

8° wanneer hij, een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging; (...).”

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

2.3. Kernbetoog van verzoeker is dat de verwerende partij artikel 7, eerste lid, 8°, van de Vreemdelingenwet juncto de zorgvuldigheidsplicht schendt omdat de vaststelling dat verzoeker werkt zonder te beschikken over een arbeids- of beroepskaart die vermeld wordt in de eerste bestreden beslissing, geen steun vindt in de onderliggende stukken.

2.4. In het administratief dossier bevindt zich een “*administratief verslag: Zwartwerk*”, opgesteld door de Federale Politie op 2 april 2015. Onder het kopje “*Informatie over een gerechtelijk feit betreffende de betrokkene*” wordt verwezen naar twee PV-nummers, namelijk “*HV. 61.L9.001284/2015* en “*HV.55.L.9.001288/2015*”. Verder kan in dit verslag onder meer het volgende worden gelezen: “*Type: Zwartwerk*”, “*Mensenhandel met financiële uitbuiting*”, “*Naam van het bedrijf waar betrokkene ervan*

verdacht wordt in het zwart te werken: A.A.”, *“Werd betrokkene op heterdaad betrap: Nee*”, *“Slachtoffer van mensenhandel: Ja*”.

2.5. Het komt de Raad voor dat wanneer de verwerende partij de toepassing maakt van artikel 7, eerste lid, 8°, van de Vreemdelingenwet, en op grond hiervan beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten zonder uitvoeringstermijn en tevens een inreisverbod voor twee jaar oplegt, duidelijk en ondubbelzinnig uit de stukken moet blijken dat de betrokken vreemdeling aan de slag is zonder te beschikken over de daartoe vereiste machtiging. De Raad dient vast te stellen dat in het administratief dossier zich enkel het bovenvermeld administratief verslag bevindt. Hieruit blijkt dat verzoeker niet op heterdaad werd betrap op zwartwerk en blijkt dat de interceptie door de politie enerzijds ingegeven werd in het kader van het opsporen van zwartwerk en anderzijds in het kader van het opsporen van een slachtoffer van mensenhandel. Dat het onderzoek tevens past in het kader van het opsporen van een slachtoffer van mensenhandel blijkt uit de bijkomende informatie die verstrekt wordt in de nota met opmerkingen en uit de bijlage 3 die gevoegd wordt bij het verzoekschrift en die een bijlage betreft bij het PV-nummer “HV.55.L.9.001288/2015”. Onder het kopje “*Catégorie I: témoins et victimes*” wordt in schabouwend Frans de verklaring van verzoeker weergegeven, namelijk dat hij kosteloos een handje toesteeekt bij een vzw ter behartiging van de relaties tussen onderdanen van Guinée en Congo, door drukwerk in dit verband uit te delen. Hij verklaart dat hij door de politie werd meegenomen naar het politiekantoor voor gehoor en dat er vingerafdrukken werden genomen.

2.6. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat de vaststelling in het bevel om het grondgebied te verlaten en tevens in het inreisverbod dat verzoeker aan de slag is zonder de daartoe vereiste machtiging niet eenduidig blijkt uit de stukken die zich in het administratief dossier bevinden.

2.7. Het verweer in de nota met opmerkingen kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststelling. Verwerende partij kan gelet op het gestelde in punt 2.5. niet gevolgd worden wanneer ze stelt, *“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker toegeeft voor de vzw Guinée-Congo pamfletten te hebben uitgedeeld en hiervoor geen arbeids- of beroepskaart te hebben.”* Dit vindt evenmin steun in het proces-verbaal dat zij bij haar nota voegt (zie infra). Wanneer de verwerende partij in haar nota vervolgt, *“Waar hij beweert hiervoor geen salaris te hebben ontvangen beperkt hij zich tot een loutere bewering die hij niet staaft met een begin van bewijs”*, dient de Raad op te merken dat enkel het gerechtelijk onderzoek dit kan uitwijzen en dat geen verdere stukken voorliggen waaruit eenduidig blijkt dat verzoeker aan de slag was zonder de vereiste arbeids- of beroepskaart. Uit het *“Aanvankelijk proces-verbaal HV. 61.L9.001284/2015 -02/04/2015”* dat verwerende partij voor het eerst bij haar nota voegt blijkt evenmin dat verzoeker betrap werd op zwartwerk. Integendeel blijkt hieruit dat verzoeker aangeduid wordt als *“slachtoffer”*, dat de verbalisanten na contactname met het bevoegde parket de volgende richtlijnen krijgen: *“Proces-verbaal mensenhandel op te starten, gsm uitlezen in het kader van mensenhandel, Pasaga in kennis stellen en de nodige info doorgeven”*, waarna de verbalisanten noteren, *“Alzo handelen wij”*. Verder blijkt hieruit dat verder onderzoek moet gedaan worden bij B.O., de zaakvoerder van de bovenvermelde vzw A.A. Tevens werd verzoeker geïnformeerd over het feit dat hij het statuut kan verkrijgen van slachtoffer van mensenhandel. Het feit dat verzoeker hierop niet wenste in te gaan, maakt niet dat hij aan zwartwerk deed.

2.8. Artikel 7, eerste lid, 8° van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht werden geschonden. Deze onderdelen van het middel zijn gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Aangezien geen inreisverbod kan overeind blijven zonder bevel om het grondgebied te verlaten leidt de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten ook tot de nietigverklaring van het inreisverbod. Gezien dit alles dringt zich geen bespreking op van de andere onderdelen van het middel.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 april 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA